

Spirit din adânc

Petrache Mariana

SPIRIT DIN ADÂNC

Mi-ai dat cuvântul să ardă cu mine,
să-l îngrop în lut, în scântei să-l citesc,
să-l desfac în bucăți și de tiv să mi-l cos...
ai știut că nu mint că nu pot prin lege zeită să-ți fiu,
nici aripă în zbor, nici carne pe os,
ori dușman sau o zi de post...
înțelege că nu pot să alerg prin praful din tabun,
să dărâm pereții ridicați de snobi, printre nouri de fum,
să pășesc pe treptele lor de lut...
nu sunt cloșcă pentru puii lor, de aur,
între vulturi să zbor...
nu semăn pe lotul lor semințele plăcerii...
mă lași descuiată de taină
nu-mi spui unde să-ngrop trecutul mincinos,
la ce bun să mă legi de speranțe,
să însir neuroni în caietul de scrum,
să condamn la moarte pădurea de fagi...
încă o dată, te rog, mai toarnă în hârbul pârlit petrol
și privești prin lampă fotonul...
visător să îmi faci din doruri verigi,
pe frânghiile ploii din noroi să mă ridici
hai, să facem pact, să rămâi înstănit,
de sufletu-mi legat, ca o magmă să arzi....
voi păstra cuvântul ce mi-ai dat cu foame de pâine,
pe pâlni ca pe spicale coapte din lan...
îi voi da din ciatura ochilor mei, apă să bea...

Mariana Petrache